

İlim
Yayma
Ödülleri

Türkiye'nin Akademi Ödülleri

**“BÖLGESEL İSTİKRAR İÇİN
BİLİM DİPLOMASİSİ”**

03.05.2026 - İstanbul

1. Giriş: Küresel İstikrarsızlık ve Yeni Bölgeselcilik

Bugün bölgemiz son yüzyılın en sarsıcı istikrarsızlık döngülerinden birisini yaşamaktadır. Gazze'deki yıkım, İran'a yönelen saldırı, enerji koridorları üzerinde kurulan baskı düzeni ve onlarca yıldır ayakta duruyor gibi görünen güvenlik mimarisinin çöküşü artık Batı merkezli düzenin bu coğrafyada barış ve istikrar üretmediğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu çağrı, tam da bu anda, bölgenin bütün unsurlarıyla kendi kaderini yeniden düşünmek zorunda kaldığı bir eşikte kaleme alınmıştır.

Batı dünyasının yükselişinde önceki yüzyıllara dayanan düşünsel ve felsefi gelişimler etkili olmuştur. Her ne kadar bu süreç, Sanayi Devrimi vurgusuyla askerî ve iktisadi yansımalarıyla anlatılsa da, bunun arkasında büyük bir düşünsel süreç yatmaktadır. 19. yüzyılda hızlanan ve yüzyıl sonuna gelindiğinde dünyanın büyük kısmının maruz bırakıldığı sömürgeleştirme süreci, her ne kadar II. Dünya Savaşı sonrasında kademeli bir biçimde sona erse de, sürecin bu ülkeler üzerindeki ekonomik, siyasi, sosyal ve kültürel etkileri hala devam etmektedir. Bununla birlikte, Soğuk Savaş süreci ile filizlenen Batı dışı dünya düşüncesi ve çalışmaları günümüzde bölgeselci girişimlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu girişimler dönüştürülen küresel sistem içerisinde Batılı yerleşik güç merkezlerine alternatif olabilecek yapılanmaları ortaya çıkarmıştır. Türkiye'nin aktif dış politikasının farklı bölgeselcilik akımlarına dahil olması veya öncülük etmesi de yeni bölgeselcilik akımlarının en önemli göstergesidir.

Uluslararası sistemin farklı bölgeselcilik akımlarıyla ön plana çıktığı dünya siyasetinde kalıcı olabilmek için, Batı'nın yükselişinden önceki felsefi ve düşünsel devrimin bir yol haritası olarak dikkate alınması bir zorunluluktur. Türkiye merkezli veya Türkiye'nin dahil olduğu tüm bölgeselcilik çabalarının fikri temellerinin sağlam bir şekilde atılması elzemdir. Söz konusu temellerin, Batı merkezli norm, kavram ve düşüncelere değil, özgün, yeni ve kapsamlı tanımlamalarla dayalı olarak yapılandırılması gerekmektedir.

Türkiye'nin bu süreçteki öncülük potansiyeli bir tesadüf ya da siyasi bir tercih değildir. Köklü İslam medeniyeti mirasının, bölgenin tarihiyle olan güçlü bağları, Türk Dünyası'nın kültürel zemininin ve modern bilim ile yükseköğretim kapasitesinin kesişiminde duran, Türk Devletleri Teşkilatı'ndan İslam İşbirliği Teşkilatı'na, Körfez ile geliştirdiği ikili mekanizmalardan Afrika açılımına kadar bölgesel örgütlerin neredeyse tamamında aktif konum alabilen, her daim barışı bir diplomasi dili olarak kullanan ve bu amaçlarla hareket eden, bölgenin çekim merkezi hâline gelmiş yegâne aktör Türkiye'dir. Medeniyet, coğrafya ve kapasite boyutlarının bu üçlü kesişimi, Türkiye'yi yeni bölgeselciliğin yalnızca katılımcısı değil, doğal kurucusu konumuna yerleştirmektedir.

2. Ortak Bilgi, Bilim ve Kavramsal Zemin

Bölgemizi saran krizin artık ertelenebilir olmayışı veya tali bir başlık olarak okunamayışı; bu bildirgenin çıkış noktasıdır. ABD ve İsrail'in İran'a saldırmasıyla başlayan bölgesel kriz, bölge ülkelerinin tekil çıkarlarına odaklandıklarından bölgesel barış için bir bütünsellik oluşturmadıklarını ortaya çıkarmıştır. ABD-İsrail'in tüm hukuk ve normları ihlal etmesini salt enerji krizi üzerinden okumak geçici ve yüzeysel olacaktır. Güvenlik karşılığı petrol politikasının Körfez ülkeleri için artık bölgesel istikrarı sağlamadığı, İsrail'in yayılcı ve işgalci politikalarına karşı ABD'nin Körfez ülkelerine sırtını dönmesi, bölgesel güvenlik ve istikrar için bölgelerin kendi güvenlik ağlarını örmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Bu nedenle, dış kaynaklı olmayan ve bölge ülkelerinin tekil ulusal çıkarlarına dayanmayan yeni ve özgün bir bölgeselciliğin gerekliliği aşikâr olmuştur. Peki salt askerî ittifakların ve enerji pazarlıklarının çöktüğü bu ortamda, bölge ülkelerini birbirine gerçekten bağlayacak, karşılıklı güveni inşa edecek ve uzun vadeli ortaklık zemini üretecek araç nedir? Bu bildirgenin cevabı açıktır: Ortak bilim üretimi, ortak teknoloji, ortak inanç zemini etrafında toplanan ortak bilgi ve ortak kavramsal zemin. Çünkü bilim, çıkar pazarlıklarının, devşirme ideolojik bloklaşmaların ve kalıcı olmayan güvenlik hesaplarının ötesinde, medeniyet ortaklığı üzerine kurulabilecek yegâne kurucu ortak dildir.

Bu oluşumun istikrarlı bir bölgeselciliğe kapı aralaması için normatif, kavramsal ve felsefi ortaklaşmanın sağlanması aynı dilin konuşulmasını sağlayacaktır. Fikir, kavram, felsefe, değer ve çıkar ortaklığı için öncelikli olarak eğitim-öğretim politikalarında işbirlikleri ve akademik kurulların bölgesel düzeyde kurulması gerekmektedir. Türkiye'nin öncü olduğu ve üyesi olduğu tüm bölgesel kurumların destekleriyle akademik iş birlikleriyle bölgesel güvenlik politikalarının üretilmesi gerekmektedir. Bu bildirgenin ana hedefi bölgesel girişimlerin düşünsel ve felsefi altyapısının kurulması için eğitim-öğretim, bilimsel ve araştırma programlarının hayata geçirilmesi temeline dayanmaktadır. Bu bağlamda, bildirimimizin ana başlığını "**Bölgesel İstikrar için Bilim Diplomasisi**" olarak ilan ediyoruz.

21. yüzyılın karmaşık ve yıpratıcı çok kutuplu krizler çağında devletin hayatta kalma ve oyun kurma refleksi çok mühim görünmektedir. Bu refleks; modernitenin sarsıcı, ahlaki referansları belirsizleştiren ve varoluşsal kaygı üreten kuralsızlık doğasına karşı bölgesel bir felsefi koruma kalkanı işlevi görecektir. Teknolojik inovasyonlar salt fayda üzerinden değil; ahlaki ve hikmet temelli bir şüphe-akıl döngüsü üzerinden kurulduğunda, kalıcı varoluşsal istikrar ve güvenliği sağlayacaktır. Genel anlamda bölge ülkelerinin ve özelde Türkiye'nin pasif bir teknoloji ithalatçısı veya reaktif bir jeopolitik kalkan olmaktan çıkıp; kendi felsefi derinliğiyle bilimsel bilgisini üreten ve dünyada istikrarın merkez üssü haline gelen egemen bir oyun kurucu olması hedeflenmelidir. Akademiyle el ele şekillenen güvenlik, diplomasi ve bilgi, geleneğin izlerini taşıyan hikmet ve ahlakla taçlandırıldığında, Türkiye'nin katkılarıyla bölge ülkelerinin yanına yürüyüşünde ona eşlik edecek ve birleşik ve kopmaz halatları oluşturacaktır. Bu hedefle ortak düşünsel, felsefi ve sosyal bilim ağlarının kurulması, böylece kavramsal ve felsefi altyapının oluşturulması çağrısında bulunuyoruz. Bu da bilim diplomasisi, uluslararası ve bölgesel iş birlikleri, öğrenci ve akademisyen

hareketlilikleri ile mümkün görünmektedir.

Ortak düşünce ve dünyayı anlama sistemiyle beraber, teknolojik ve jeopolitik alanlarda da akademik iş birliğinin sağlanması ve bölgelerarası spesifik kurulların oluşturulması gerekmektedir. Bunların başında bölgesel düzeyde su, gıda ve enerji güvenliği için akademik kurulların inşa edilmesi gerekmektedir.

Bu çağrı, rastgele bir ülke kümesine yönelmemiştir. Körfez ülkeleri, Türk Cumhuriyetleri ve geniş İslam coğrafyası, ortak bir medeniyet hafızasını, paylaşılan ahlaki ve felsefi referansları ve benzer stratejik kırılma noktaları birlikte taşımaktadır. Aynı su havzalarını, aynı enerji koridorlarını, aynı iklim tehditlerini, benzer ve aynı dış müdahale baskısını paylaşan bu ülkelerin ortak bilim üretmeleri, teknolojik çıktılarını bölgesel istikrar için bir enstrüman olarak kullanmaları ideolojik bir tercih değil, tarihsel bir zorunluluktur. Bu zemin, politika önerilerimizin yalnızca teknik bir işbirliği listesi olarak değil, bir medeniyet perspektifinden ortaya konmuş yapısal bir yol haritası olarak okunmasını gerektirmektedir.

3. Politika Önerileri

Bu bildirgenin temel hedefine ulaşması için İlim Yayma Ödül Sahipleri olarak aşağıdaki politikaların uygulamaya geçirilmesi tavsiye edilmektedir

- **İlmî Çalışmalar Daimi Komisyonu" kurulmalıdır.**

Sosyal bilimlerin etkileyici karakterini dikkate alarak, Türkiye'nin parçası olduğu tüm bölgesel kurumların (İslam İşbirliği Teşkilatı, Türk Devletleri Teşkilatı, Körfez İşbirliği Teşkilatı, Arap Birliği, Afrika Birliği) dahil edilmesiyle teşvik edilmesi önem arz etmektedir. Özellikle müşterek dil ve kavramların kullanılabilmesi için sosyal bilimlerin düşünsel ve felsefi öncülüğüne ihtiyaç vardır. Türk Dünyası ve İslam ülkeleri arasında yakınlaşma ve işbirliklerinin geliştirilmesi için mutlaka sosyal bilimler araç olarak kullanılmalıdır. Bu maksatla söylem ve kavram müşterekliğini araştırarak, plan ve projeler üretecek bölgeler arası daimi bir komisyonun kurulması elzemdir. Komisyon, büyük bir kırılma aşamasında olan Batı dışı okumaları planlı bir şekilde okuyup, bölgesel özgünlüklere uygun olarak yeni kavramlar ve tanımlar üretmek üzere ve imkânların oluşturulması için çalışmalıdır. Bu minvalde, "İlmî Çalışmalar Daimi Komisyonu" bölgesel organizasyonların finansmanı ile bölgelerarası düzeyde kurulmalıdır.

- **Bölge ülkelerinde bilim ataşelikleri oluşturulmalıdır.**

Dışişleri Bakanlığı bünyesinde hizmet verecek bilim ataşelikleri, bölge ülkeleri arasında araştırma işbirlikleri ve ortak projeler geliştirmek; bölge bilim insanları, üniversiteler ve kurumlar arasında bağlantı kurmak; yeni teknolojiler ve bilimsel gelişmeler hakkında merkeze bilgi aktarmak gibi bir misyon üstlenecektir. Türkiye Cumhuriyeti büyükelçilik ve konsoloslukları "Türkiye mezunları" programları geliştirmeli ve Türkiye'deki üniversitelerde eğitim gören kimselerle bağlar devam ettirilmelidir.

- **Bölge ülkelerinin araştırma kurumları arasındaki işbirlikleri artırılmalıdır.**

Bölgesel bilimsel kapasitenin güçlendirilmesi için Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK), Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB), Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) ve benzeri kurumlar arasında kurumsallaşmış işbirlikleri geliştirilmelidir. Bu kapsamda ortak araştırma programları ve fon mekanizmaları oluşturularak çok taraflı projeler teşvik edilmeli ve bölge ülkeleri arasında ortak araştırma merkezleri oluşturulmalıdır.

- **Üniversiteler arasındaki işbirlikleri artırılmalıdır.**

Bölge üniversiteleri arasındaki akademik işbirliklerinin artırılması gerekmektedir. Mevcut çatı organizasyonların daha etkili kullanılması bölge sorunlarına dair fikir ve politika üretmede faydalı olacaktır. Bu bağlamda, Türkiye ve bölge ülkelerinde yükseköğrenimlerini tamamlayan yabancı öğrencilerin mezuniyet sonrası ikamet izinlerinin belli bir süre için uzatılması ve bu süre zarfında çalışma izinlerinin ve akademik istihdamları için bürokratik düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Ayrıca, Türkiye-Kırgızistan Manas Üniversitesi ve Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk-Kazak Üniversitesi gibi bölge ülkeleriyle ortak üniversitelerin sayısı arttırılmalı, bu üniversitelerin bünyesinde bölge ülkelerini ilgilendiren konularda araştırma enstitüleri kurulmalıdır.

- **Ortak veri havuzları oluşturulmalıdır.**

Bölgesel sorunların etkin yönetimi için ülkeler arasında güvenli, standartlaştırılmış ve erişilebilir ortak veri altyapıları kurulmalıdır. Bu kapsamda standart veri formatları ve protokoller belirlenerek farklı ülkelerden gelen verilerin uyumlu ve karşılaştırılabilir olması sağlanmalı; deprem, enerji, iklim meseleleri, sağlık ve su gibi alanlarda gerçek zamanlı veri paylaşım platformları geliştirilmeli; veri güvenliği için ortak etik, hukuki ve siber güvenlik çerçeveleri oluşturulmalı ve üniversiteler, araştırma merkezleri ve kamu kurumları arasında açık veri politikaları teşvik edilmelidir. Elde edilen ortak veriler ve bilimsel gelişmeler kamuya açık hale getirilerek yanlış bilgi dolaşımının önüne geçilmelidir.

- **Öğrenci değişim programları daha etkili kullanılmalıdır.**

Öğrenci değişim programları, yalnızca akademik hareketlilik değil, aynı zamanda uzun vadeli bilimsel ve diplomatik bağların kurulması için stratejik bir araçtır. Bu programların etkin kullanımı, bölge ülkeleri arasında karşılıklı anlayışı artırırken, geleceğin bilim insanları ve karar alıcıları arasında kalıcı işbirliği zeminleri oluşturur. Bu kapsamda mevcut programlar (Mevlana, Orhun vb.) bölge ülkeleri arasında daha erişilebilir ve karşılıklı dengeli hale getirilmeli, ortak öncelikli alanlarda (deprem, sağlık, enerji vb.) tematik değişim programları oluşturulmalı, katılan öğrenciler için ortak burs, barınma ve dil desteği mekanizmaları güçlendirilmeli, program sonrası sürdürülebilir bağlar için mezun ağları ve ortak proje platformları kurulmalıdır. Afrika ve Uzak Doğu ülkeleriyle de özel eğitim programları kurulmalı, burs miktarı artırılarak Türkiye, başarılı öğrencilerin çekim merkezi hâline getirilmelidir.

Küresel istatistikler bağlamında dünyanın ilk 8 eğitim merkezinden biri olan Türkiye'nin, 350 bin uluslararası öğrenci kapasitesiyle yarattığı demografik devinim ve YÖK'ün kurguladığı "Bilim Vatan" projesiyle elde ettiği tecrübe, bölgesel kurumların ve üye ülkelerin dahil olacağı öğrenci değişim programlarının hayata geçirilmesinde dikkate alınmalıdır.

- **Bölgesel mevcut veya potansiyel krizler için çalışma grupları oluşturulmalıdır.**

Antartika'dan edinilen biyoçeşitlilik verilerinden Afrika'da tarım çeşitliliğine, yörüngedeki bağımsız atomik navigasyon sistemlerinden siber vatan eğitimlerine kadar her bir bilimsel inisiyatif, diplomasinin bir unsurudur. Türkiye'nin ve bölgesinin karşı karşıya kaldığı savaş, gıda, su ve iklim gibi yıkıcı tehditleri bertaraf etmenin yolu, bu kriz başlıkları için akademik çalışma grupları kurarak felsefi ve teknik bilgiyi ortak üretmekten geçmektedir. Bölge ülkeleri arasında krizlere hazırlık ve müdahale kapasitesini artırmak amacıyla, bilimsel ve teknik temelli ortak çalışma grupları kurulmalıdır. Bu kapsamda deprem, enerji, iklim, salgın hastalıklar, su ve gıda güvenliği gibi alanlarda tematik uzman grupları oluşturulmalıdır, kriz öncesi hazırlık için ortak risk analizleri, senaryo çalışmaları ve erken uyarı sistemleri geliştirilmeli, kriz anlarında hızlı koordinasyon için veri paylaşımı ve iletişim protokolleri önceden belirlenmelidir.

Bilim diplomasisinin kurulması, yaşam için elzem olan su, gıda ve enerji gibi alanlarda siyasi sınırların ötesine geçen rasyonel bir iş birliği zemini oluşturur. Bölgesel gerilimlerin aksine; tarafsız bilimsel veriler, ortak teknolojik projeler ve şeffaf veri paylaşımı, nehir havzalarının yönetiminden gıda ve enerji arz güvenliğine kadar birçok alanda çatışma riskini azaltırken ortak refahı artırır. Bu süreçte bilim, devletler arasında güven inşa eden, ideolojik önyargılardan uzak ve evrensel bir "ortak dil" işlevi görerek krizlerin çözümünde en güçlü araçlardan biri haline gelebilir.

Güncel gelişmeler, özellikle iklim kriziyle birlikte, suyun kimyasal kalitesinden gıda tedariki ve yenilenebilir enerji entegrasyonuna kadar her adımın hassas bilimsel ölçümlerle atılmasını zorunlu kılmaktadır. Türkiye'nin bilimsel liyakati merkeze alarak bu diplomasiye öncülük etmesi ve yakın coğrafyasındaki paydaşlarıyla teknoloji transferini teşvik etmesi, bölgesel istikrar açısından önemli bir fırsattır. Bilimsel temelden yoksun ve doğru analiz edilmemiş hiçbir kaynak yönetimi politikası, bu zorlu coğrafyada sürdürülebilir bir gelecek sunamaz.

- **Ortak savunma ve güvenlik teknolojileri araştırma ağları kurulmalıdır.**

Bu çerçevenin savunma ve güvenlik teknolojileri boyutu da göz ardı edilemez. Batı'nın bölge ülkelerine sırtını döndüğü ve dış kaynaklı güvenlik şemsiyelerinin güvenilirliğini yitirdiği bu zeminde, bilim diplomasisinin kurucu eksenlerinden biri, bölge ülkeleri arasında ortak savunma ve güvenlik teknolojileri araştırma ağlarının kurulmasıdır. İnsansız sistemler, siber güvenlik, bağımsız uydu ve seyir sistemleri, radar ve elektronik harp ile stratejik malzeme gibi alanlarda ikili ticari anlaşmaların ötesine geçen ortak Ar-Ge programları, ortak test merkezleri ve ortak teknoloji havuzları oluşturulmalıdır. Türkiye'nin son yirmi yılda savunma sanayisinde edindiği yerli üretim kapasitesi ve Ar-Ge birikimi, bu ortaklığın doğal teknolojik çekirdeğini oluşturmalıdır. Burada hedeflenen bir silahlanma yarışı değil, bölgenin güvenliğini bölgenin kendi bilgisi ve teknolojisiyle

sağlayabilmesi, dolayısıyla savunma teknolojilerinin de bilim diplomasisinin ve bölgesel istikrarın kurucu bir unsuru olarak konumlanmasıdır.

Sonuç Olarak;

Küresel sistemin siyasi, ekonomik ve kültürel anlamda Batı merkezli yapılanması ve baskınlığı artık miadını doldurmak üzeredir. Batı'nın tamamen güçten düşeceği değil, güç odaklarından biri olacak küresel siyasetin bölgesel bir yeniden yapılanma sürecine girildiği görülmektedir. Türkiye'nin tüm bölgesel örgütlenmelerde ya öncü olması ya da aktif olarak yer alması değişen dünyayı doğru yorumlaması olarak okunabilir. Ancak, bu bölgesel yapılanmalar arası bağlantıyı kalıcı hale getirmek ve bölgeler arası işbirlikleri için kurucu unsur olmak için bilgi üretme kapasitesinin özgünleşmesi, bölgeselleşmesi ve yerelleşmesi gerekmektedir. Bu şartlar altında, öncelikle Türkiye Cumhuriyeti başta olmak üzere tüm bölge ülkelerinin yöneticilerine akademik işbirliği ve ortaklaşmanın elzem olduğunu hatırlatmak isteriz.

Bu bildirgeyi üç muhataba doğrudan hitap ederek ilan ediyoruz:

Kamuoyuna: Bu bildirge aynı zamanda halkımızın da çağrısıdır. Bölgemizin yeniden inşası salt devletler ya da akademiler eliyle mümkün değildir. Kamuoyunun bilim diplomasisine, ortak eğitime ve bölgesel dayanışmaya sahip çıkması esastır.

Sivil toplum ve akademik camiaya: Üniversiteleri, araştırma enstitülerini, düşünce kuruluşlarını ve vakıfları bölgesel ağlar kurmaya, ortak yayın, ortak teknoloji geliştirme ve projelere yönelmeye, mezun ağlarını canlı tutmaya davet ediyoruz. Devlet mekanizmalarının kapısını çalmadan önce, akademinin ve sivil alanın kendi aralarında kurduğu bağlar bu vizyonun gerçek taşıyıcısı olacaktır.

Karar alıcılara: Bildirgede sıralanan politika önerilerinin hayata geçirilmesi için bizlerle ortak çalışma zemininin ve kurullarının tesis edilmesi, gerekli adımlarda biz bilim insanlarını desteklemelerini ve bu taleplerin bölgesel örgütler düzeyinde gündeme alınmasını talep ediyoruz. Bilim diplomasisi bir temenni değil, bugünün koşullarında bir güvenlik ve istikrar politikasıdır.

İlan ediyoruz: Bölgesel istikrarın anahtarı, bölgenin kendi bilimini ve bilim ekonomisini kendi üretmesindedir.

Çağırıyoruz: Türkiye'yi, Körfez'i, Türk Dünyası'nı, İslam coğrafyasını ve Afrika'yı bu ortak bilimsel çatı altında buluşturmaya.

Taahhüt ediyoruz: İlim Yayma Ödülleri Sahipleri olarak, bu çağrının yalnızca yazarı değil, takipçisi, denetleyicisi ve hizmetkârı olacağız.

Bu topraklarda üretilmeyen bilgi, kaygan zeminlerde tanımlanmış kavramlar, bu topraklarda yaşayan hiçbir krizin çözümü olmadı, olamaz.

"BÖLGESEL İSTİKRAR İÇİN BİLİM DİPLOMASISI"

Hazırlayan Akademik Heyet

Prof. Dr. İdris SARISOY

İlim Yayma Ödülleri Ödül Komisyonu Başkanı

2 0 1 9

BÜYÜK ÖDÜL

Prof. Dr. Fikrettin Şahin
Yeditepe Üniversitesi

MÜHENDİSLİK, DOĞA ve
SAĞLIK BİLİMLERİ

Prof. Dr. Mehmet Zahmakıran
Bartın Üniversitesi

SOSYAL BİLİMLER

Prof. Dr. İlyas Kemaloğlu
Marmara Üniversitesi

2 0 2 1

BÜYÜK ÖDÜL

Prof. Dr. Zekai Şen
Medipol Üniversitesi

MÜHENDİSLİK, DOĞA ve
SAĞLIK BİLİMLERİ

Prof. Mustafa Soylak
Erciyes Üniversitesi

SOSYAL BİLİMLER

Prof. Dr. Hümeysra Özturan
Marmara Üniversitesi

2 0 2 3

BÜYÜK ÖDÜL

Prof. Dr. İbrahim Akduman
İstanbul Teknik Üniversitesi

MÜHENDİSLİK, DOĞA ve
SAĞLIK BİLİMLERİ

Prof. Dr. İlhami Gülçin
Atatürk Üniversitesi

SOSYAL BİLİMLER

Prof. Dr. Zekeriya Kurşun
Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi

2 0 2 5

BÜYÜK ÖDÜL

Prof. Dr. Özcan Erel
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

MÜHENDİSLİK, DOĞA ve
SAĞLIK BİLİMLERİ

Prof. Dr. Barış Bayram
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

SOSYAL BİLİMLER

Prof. Dr. Şener Aktürk
Koç Üniversitesi